

איך נולד סיפור/יעלה הרבסט

בזמן האחרון, הראש שלי מלא בכל כך הרבה מחשבות, כך שלפעמים יש לי תחושה שיוצא לי עשן מהאוזניים. ככה זה כשמחפשים נושא לסיפור ולא מוצאים.

ובערב לפני השינה, דווקא בזמן שאני כל כך עייפה, התחושה מתגברת ואני לא נרדמת.

המחשבות קופצות לי בראש:

מה אכתוב?

על מי אכתוב?

איזה סיפור?

דמיוני?

מפחיד?

ואולי דווקא מצחיק?

המחשבות לא הניחו לי גם במהלך היום-

כשהתלבשתי

כשהסתרקתי

כשאכלתי

כשהתקלחתי

ואפילו בזמן שקראתי ספר!!

כל היום חשבתי וחשבתי, וערב אחד לפני השינה קראתי ספר דמיוני על פיות וגמדים. פתאום שמעתי קול קטן קורא בשמי, הסתכלתי סביב, לא ראיתי דבר. חזרתי לקרוא.

לתדהמתי הרבה יצא גמדון קטן מתוך הספר שבו הייתי שקועה. הגמדון הקטן התחיל לטפס במרץ על גופי. אני הייתי גדולה והוא היה זעיר. לקח לו הרבה זמן.

כשהגיע מקף חמש דקות לחש לי באוזן: "תכתבי על ילדה שרצתה לכתוב סיפור, ולא הצליחה להחליט על מה לכתוב. תכתבי על הרעיונות שקפצו לה לראש".

"רעיון מציון!!" אמרתי לו.

"להתראות!!! אני הולכת לכתוב. אה! ו...תודה רבה!!"

"רק רגע!!" אמר הגמדון הקטן, מבטו מופנה כלפי מטה לכיוון הספר השמוט אל ירכי המכוסות שמיכה. "אההם, אההם" כחכח בגרונו ושאל: "האם תואילי בטובך להורידני בחזרה אל הספר? פשוט המרחק...". והוא סימן בידיו הזעירות את גודל המרחק.

"בשמחה!!" עניתי לו, והחזרתי אותו בתנועה מהירה לדף הספר.

הגמדון נבלע בתוכו.

באותו הלילה חלמתי על הגמדון, ובחלומי הודיתי לו מאוד.

ולסיפורי הכנסתי אותו כאורח כבוד.